

זבחות האבני מלואים שם ע"ש ונלמ"ד להטיר זבוח
הפרה גדולה בעו"ש מירושלמי מעשר שני ס"ג כ"ב
דאמתי' דהסס דתקן דלין לוקחין תרומה בכסף מעשר
שני מפני שהוא ממעט בזבולתו (שהתרומה אסורה לזרים
ולטבול יום משח"כ במעשר וע"כ חיישי' שמא ממוך סיהי'
לה אזכרים מועטים מבח' ליד' איבוד וה"ל מביא קדושת
מעשר ליד' פסול) ור' שמעון מתיר. אמר לה ר"ש אם
הקול צוהי' שהוא שבוה מביאו ליד פיגול וותר וטמא
(אם הקילה התורה לקנות' נגד המעות מעשר שני כהמות
ולהקריבם זבחי שלמים אע"פ שיכולים לזב' ע"כ כך ליד'
איבוד לגמרי ע"י שיעשו פיגול וותר וטמא) לא נקיל
בתרומה אחר' לו אם הקיל' בשלמים שמוחרים לזרים נקיל
בתרומה שהיא אסורה לזרים (פ"י דהמט' הש"ב דפגול
וותר וטמא הוא רוב אשפריות אבל כשקונה בה מומה
הרי הוא מיעוט וודאי לגבי מעשר כיון שהתרומה אסורה
לזרים משח"כ מעשר ור"ש ס"ל דאיבוד גמור גרע טפי
וע"כ שלמים שיש בהם אשפריות של פיגול וימותך וטמא
שהם אסורים לגמרי לכל אדם ע"כ האשפריות של איבוד
גמור גרע טפי מן הודולי' של מיעוט אבלה לזב' וע"כ
שפור עבד ר"ש ק"ו משח"כ אשפריות ורבנן ט"ל שיש
דודלי' מיעוט גרע טפי מאשפריות אפי' דאיבוד גמור וע"כ
ספיר' הש"ב דאם הקיל בשלמים שמוחרים לזרים וכו'
כלעני' דביאור סברת מחלוקת ר"ש ורבנן הוא' אשר
ראיתי לפרשה פה אגב אורחין) עכ"ל המשנה ובידשו"מי
שם ר' זירא ר' הילא תרווייהון צבס ר' יוסי קנינא
מך אמר שלמים דלקח בכסף מעשר שני פקע מהם
קדושת מנשר (פ"י דתקן עוד בשלמים קדושת מג"ש ככל
שאר דבר הללקח בכסף מע"ש שיש בדבר הניקח ג"כ
קדושת מעשר דבשלמים אינו כן דפקעה מהם קדושת
מעשר ויש להם רק קדושת שלמים לזב' תרומה שלקחה
בכסף מעשר לא פקעה ממנה קדושת מעשר המנה
שוכרת משיבין דבר שפקעה ממנו קדושת מעשר על דבר
שלא פקעה ממנו קדושת מעשר והרנח' אמר (פ"י דלדך
מ"ד אמר) לית הדא אמיה משיבין דבר שפקעה ממנו
קדושת על דבר שלא פקעה ממנו קדושת עכ"ל הירושלמי
וגרסא ביאור הירושלמי הנ"ל דלהל' האמוראים הלכו
זוה הספק צעין' אשר לנו זו וזה דמך מ"ד ס"ל דשלמים
הוא"ל ופקעה מהם קדושת מעשר ע"כ ליבא בלקיחת
שלמים לבירת איבוד דבר קדושת המעשר אע"פ שיש
מיני הפסד בשלמים שאינם גמעשר כגון פיגול וותר
ועמא עכ"ז הרי כשיבואו ליד' פיגול וותר וטמא לא יהי'
או מעשר עוד כיון דמדך כשקנה שלמים פקע קדושת
מעשר ע"כ אין זה יקרא מפקיד המעשר גוף הפקעת
קדושת המעשר ע"י לקחת שלמים ס"ל להאי מ"ד דאין
בו איבוד כיון דההפקעה עומה לא הוי שלא דכרס' ולית
בה משום איבוד והפסד וכמו שכתבנו אכן לקיחת תרומה
שפיר הוי פצירת איבוד נגד הקדושת מעשר כיון דלא
פקעה מהתרומה קדושת המעשר וא"כ המיעוט אשר יהי'
כאכילה המעשר פ"י שהוא תרומה כיון הוא לקדושת
המעשר שני ששור קדושתו גם כן בתרומה ולא נפקעה
וע"כ הוקשה להך מ"ד דלדך הש"ב ר"ש לתמיס' בתמיס'
משלמים אחרונה ומייטי' דאי' דכמו שמוחר ליקח שלמים
ה"ם תרומה הא אין ראוי' כלל וכניל' וזהו שאמר משנה
שוכרת משיבין דבר וכו' ר"ל שהמטנה שוכרת דין הקדוש
דבשלמים פקעה קדושת מעשר ובתרומה לא פקעה דאי
ראת' אדך משיבין דבר שפקעה וכו' בתמי' וא"ל הש"ב
ר"ש במשנה משלמים שהם דבר שפקעה וכו' על תרומה
שהיא דבר שלא פקעה וכו' ואדך מ"ד ס"ל לית הדא
אמרס משיבין וכו' ר"ל וכו' אין זאת המשנה. אומרת
בלאמת שמשבין וכו' בתמי' ואדרכה תירוק ממשנה אישכא

שאר דברים האסורים מכה העשה דשימור כגון איבוד
והקפעת קדושה שפיר אסור גם בטמאה ד"ה דכיון
דמסורס נבמי' כבורות הכיל דגוף קרא דשימור לא קאי
כלל אטמאה אי"כ מהיכי חיתי' לאסור שאר הדברים ולי"ע
ופ"ע בתו' כבורות דכ"ב ע"כ דלהל' דתקן סאה תרומה
עמאה שכלסא למאה סאה מולין עהורין ר' אליעזר אומר
תירוס ותירקב שאני אומר ה"ה סאה שכלסא ה"ה סאה
שכלסא כתבו הם ז"ל דים תירוס ותירקב וז"ל הירושלמי
תני תישרף וקסא אטו בשופטני עסקין שמוחרים ליהנות
בשריפתן ואינם חסלים ומניחין אותן לירקב ואין לנו
להשמיע כמה שאין בני אדם רגילין לעשות וה"ה מפרס'
דתיירקב ותישרף הכל אחד והגמי' שלנו מפרס' דתישרף
דחנן היינו בני הלחה אפי' רבנון דלן שרית הלוטרפה
שכלסא חיישי' דילמא חתין למכלסא הוא"ל ויש סברא
להתירה מטעם ציטול (כמו דס"ל לרבנן בזמנת דתענה
וחאכל) וה"ק או תירקב או תישרף בני הלחה עכ"ל עשה
ומכאן מזה דשרי' לשרוף תרומה עמאה בני שום הלחה
ולא משיב' גאבדד ועובר אעשה דשימור דאי ימא' דחשיב'
מאבדד ועובר אעשה זאת אי"כ מותי חשירו ס"ל לשרוף
בני הלחה שפחת הגוירה דילמא חתין למיכלסא הלל' גם
השריפה כהנאה ישרפנה רק כהנא שרהי' לזר גם ההנאה'
של כילוי אסורה ול"כ כהנא הרי' אין לגזור עוד שמא
יבא לזכולסא שרהי' תרומה עמאה אסורה לכבן רק בעשה
וכמואר ביבמות פרק הערל ול"כ מאי חזי' למישרי'
עבירת עשה דשימור אטו זבית' עשה דאכילה ומאי אולמא
דהי' עשה מהאי עשה וכו' לדמות ולדון עוד כדכרס' מהם
בדברי המוס' הכ"ל ויש דכרישי' שם והלכתי' בידושי'
בעיניי' חכוכה ואכ"מ וכלה גוף הדבר אשר חידשתי
לאסור לאחשו"ל אחרונה ואפי' אחרונה עמאה לכאורה
קשה ע"י מוסחיס דמין' ע"כ דאמר' כחלה עמאה סברא
דכחיל' מי בעי מיהשיל' אולס ז"ה דבלל"ה הוי סהס'
הוא"ל דאסור' דהא בתמן איירי ואסור לאחישולי' שפי'
השאלה תהי' שלו ועובר כפי' וכו' וע"ע בעריבין דכ"ג
ע"ה דאמר דשאלה הוי בידו אפי' בהקדש אולס שם
איירי בקדושת דמים וא"כ י"ל דבקדושת דמים ליבא
עשה דשימור ואיסור והקפעת קדושה ויש לעיין בזה
ואכ"מ אולס ביבמות דפ"ה פ"ה מובאר להדיא דאפי'
בקדושת הגוף בידו לאחישולי' ע"ש אמנס בדי' ממנה
אפירוס ס"ה מה' לרקב ביאר פירוס אחר לגמרי
בסוג' דיבמות הכ"ל ע"ש ופירשו לק"מ וע"ע בעירובין
ד"ל ע"כ דקאמר ג"כ דידו לאחישולי' אחרונה ע"ש
אולס צדו זה יש בו מקום ספק אי בידו לאיסור לא
חשיב בידו ויבואר אי"ה בנ"א בראכות ובגוף כל דבדניו
אלה יש לדון עוד הרבה וכתתי' רק להטיר :

והנה גוף דברי האבני מלואים הכ"ל ש' לאסור לטעל
תרומה בחולין מה"ה משום הסקפת קדושת
תרומה דמכנטל זבוח עשה דשימור עשה הנה מלך הסברא
הי' מקום להסתפק בזה אם עובר כה"ג אעשה דשימור
ד"ל דרך כשמטמא תרומה שתי' עומאמה עלי' בע"כ
בה קדושת התרומה וזו כיון לקדושת התרומה שז"כ
אסור לעמאה וכן לאבדה ולהפסידה ג"כ בידו היא לה
ושפיר אסור לכל מה שפוסה ממנה מולין ומתירס הרי'
אין זה כיון כלל ואם שכיחותה מולין לא ינהגו בה בקדושת
תרומה כ"ה מנכב מולין פכ"ז הרי' לא יהי' המנהג מולין
היתר ולא יהי' בו כיון לקדושת תרומה כיון שלא תהי'
תרומה א"כ כלל ומה שמתירה ופוסה ממנה מולין ע"כ
אינו איסור אלא שחיינו מאבדה זבוח ודק בליבדו שלא
דכרס' כגון שריפתה והאכלתה לבעמה וכו' הוי כיון
ושפיר אסור משח"כ מה שמתירס ופוסה ממנה מולין
דאינו איבוד כלל מניין לנו לאסור וכבר הטיר קא"מ מזה